

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การมอบให้กรมประชาสัมพันธ์ดำเนินการส่งวิทยุโทรทัศน์ในระบบ ยู เอช เอฟ

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๑๐๖/๑๒๔๘ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ด้วยคณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๕ ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.) เป็นหน่วยงานเจ้าของโครงการและกระทรวงเจ้าสังกัดเพื่อจัดตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์และดำเนินการส่งวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ โดย สปน. ได้ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวข้างต้น ดังนี้

๑. ดำเนินการคัดเลือกเอกชนเข้าร่วมดำเนินโครงการฯ ตามขั้นตอนของพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ และตกลงทำสัญญาให้บริษัท สยาม อินโฟเทคเนคส์ จำกัด ปัจจุบันจดทะเบียนแปรสภาพนิติบุคคลและเปลี่ยนชื่อเป็น บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) เป็นผู้เข้าร่วมงานตามสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ ฉบับลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๘ และสัญญาแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๓

๒. ในปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ต่อเนื่องถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๕ บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ได้ร้องขอให้ สปน. พิจารณากำหนดมาตรการชดเชยความเสียหายให้แก่บริษัทฯ ตามเงื่อนไขสัญญาข้อ ๕ วรรคสี่ โดยบริษัทฯ อ้างข้อเท็จจริงรวม ๔ กรณี ซึ่งเป็นเหตุให้บริษัทฯ ได้รับความกระทบต่อฐานะทางการเงินของบริษัทฯ

๓. สปน. โดยปรึกษาหารือคณะกรรมการประสานงานการดำเนินการตามสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ (คณะกรรมการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๒) พิจารณาแล้ว เห็นว่า กรณีที่บริษัทฯ ร้องขอ ไม่เข้าหลักเกณฑ์ข้อ ๕ วรรคสี่ ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ ที่จะพิจารณากำหนดมาตรการชดเชยความเสียหายให้แก่บริษัทฯ ได้

๔. บริษัทฯ ไม่ยอมรับมติของคณะกรรมการประสานงานฯ และข้อพิจารณาของ สปน. ตามข้อ ๓ และในวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๕ บริษัทฯ ได้เสนอข้อพิพาทดังกล่าวเข้าสู่การพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการตามข้อ ๑๕ ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ เพื่อพิจารณาและชี้ขาดให้ สปน. กำหนดมาตรการชดเชยความเสียหายให้กับบริษัทฯ รวม ๓ ประการ

๕. คณะอนุญาโตตุลาการได้มีคำชี้ขาดเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๗ ดังนี้

๕.๑ ให้ สปน. ชำระเงินจำนวน ๒๐ ล้านบาท คืนให้บริษัทฯ อันเนื่องจากความเสียหายที่เกิดจากกรมประชาสัมพันธ์ยอมให้สถานีฯ ช่อง ๑๑ มีการโฆษณาได้ตั้งแต่ปี ๒๕๔๒-๒๕๔๔

๕.๒ ให้ปรับลดผลประโยชน์ตอบแทนตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ ๕ วรรคหนึ่ง ในส่วนจำนวนเงินรับประกันผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำจากเดิมลงเหลือปีละ ๒๓๐ ล้านบาท โดยไม่ต้องชำระเงินขั้นต่ำส่วนที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปีอีก และปรับลดผลประโยชน์ตอบแทนเป็นอัตราร้อยละจากเดิมลงเหลือร้อยละ ๖.๕ ของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายและภาษีอากรใดๆ โดยเปรียบเทียบระหว่างจำนวนเงินที่คำนวณได้ตามอัตราร้อยละของรายได้กับเงินผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำปีละ ๒๓๐ ล้านบาท จำนวนใดมากกว่ากัน ให้ชำระตามจำนวนนั้น ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

๕.๓ ให้ สปน. คืนเงินค่าผลประโยชน์ตอบแทนที่บริษัทฯ ชำระเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๔๖ (๘๐๐ ล้านบาท) ในส่วนที่เกิน ๒๓๐ ล้านบาท เป็นเงิน ๕๗๐ ล้านบาท ให้แก่บริษัทฯ

๕.๔ ให้บริษัทฯ สามารถออกอากาศช่วงเวลา Prime Time คือ ระหว่างเวลา ๑๙.๐๐-๒๑.๓๐ น. โดยไม่ถูกจำกัดเฉพาะรายการข่าว สารคดีและสารประโยชน์ แต่บริษัทฯ จะต้องเสนอรายการข่าว สารคดีและสารประโยชน์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของเวลาออกอากาศทั้งหมด

๖. สปน. เห็นว่า คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการตามข้อ ๕ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงขอให้สำนักงานอัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจ เพื่อพิจารณาและมีคำสั่งหรือคำพิพากษาให้เพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๗ วรรคสอง และมาตรา ๔๐ (๑) (ง) ซึ่งสำนักงานอัยการสูงสุดได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางเมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๗ เพื่อขอให้เพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๗

๗. ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๔๙ เพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๗ ทั้งหมด

๘. บริษัทฯ ได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองกลางต่อศาลปกครองสูงสุด และเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๙ ศาลปกครองสูงสุดได้อ่านคำพิพากษา คดีหมายเลขดำที่ อ.๔๒๔/๒๕๔๙ หมายเลขแดงที่ อ.๓๔๙/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๔๙ เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการฟ้องขอให้เพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ (อุทธรณ์คำพิพากษา) ระหว่าง สปน. ผู้ร้อง กับบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ผู้คัดค้าน ว่า ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการดังกล่าว นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย พิพากษายืน

๙. สปน. ได้ดำเนินการตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด โดยมีหนังสือแจ้งให้บริษัทฯ ชำระหนี้ให้ สปน. หลายครั้ง ครั้งสุดท้ายได้มีหนังสือด่วนที่สุดที่ นร ๐๑๐๖/๘๔๙ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ แจ้งยืนยันให้บริษัทฯ นำเงินค่าตอบแทนที่ค้างชำระอยู่เป็นเงินรวมทั้งสิ้น ๒,๒๑๐ ล้านบาท พร้อมดอกเบี้ยตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ ๕ วรรคสอง และค่าปรับตาม

สัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ ๑๑ วรรคสอง เป็นเงินรวมทั้งสิ้น ๙๗,๗๖๐ ล้านบาท ไปชำระให้แก่ สปน. ตามเวลาที่กำหนดซึ่งจะครบในวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๐ หากบริษัทฯ เพิกเฉยไม่ชำระหนี้ ให้แก่ สปน. ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว สปน. จำเป็นต้องดำเนินการตามข้อกำหนดในสัญญาเข้าร่วมงานฯ และข้อกฎหมายต่อไป

สปน. พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อครบกำหนดเวลาที่ สปน. ได้แจ้งยืนยันให้บริษัทฯ ชำระค่าตอบแทนจำนวน ๒,๒๑๐ ล้านบาท พร้อมดอกเบี้ย และค่าปรับจำนวน ๙๗,๗๖๐ ล้านบาท ในวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๐ แล้ว บริษัทฯ ยังเพิกเฉยไม่ทำการชำระหนี้ให้แก่ สปน. ในกรณีนี้ หาก สปน. ใช้สิทธิตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ ๕ วรรคสอง และข้อ ๑๑ วรรคสอง แจ้งบอกเลิก สัญญากับบริษัทฯ แล้ว คลื่นความถี่ของสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ ที่ สปน. ให้บริษัทฯ ดำเนินการตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ต้องกลับคืนมาเป็นของ สปน. ในฐานะหน่วยงานเจ้าของ โครงการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๕ และโดยที่คลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่ง วิทยุโทรทัศน์ เป็นทรัพยากรสื่อสารของรัฐที่รัฐจะต้องนำมาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประชาชน การจัดทำมีสถานีวิทยุโทรทัศน์ และดำเนินการส่งวิทยุโทรทัศน์ จึงเป็นบริการสาธารณะที่เป็น หน้าที่ของรัฐ ด้วยเหตุผลดังกล่าว สปน. จึงเห็นสมควรมอบให้กรมประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีภารกิจ เกี่ยวกับการเป็นศูนย์กลางการประชาสัมพันธ์ภาครัฐ และเป็นเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติ วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๔๘ ดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ ดังกล่าวต่อไป ดังนั้น สปน. จึงขอหารือคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า สปน. จะมอบให้กรม ประชาสัมพันธ์ดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ ดังกล่าวได้หรือไม่ เพียงใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงานปลัด สำนักนายกรัฐมนตรี โดยได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี) แล้ว เห็นว่า ในการดำเนินการเพื่อจัดตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์ในระบบ ยู เอช เอฟ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๕ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการ ร่างกฎหมาย คณะที่ ๑) ได้เคยให้ความเห็นตามบันทึก เรื่อง การดำเนินการเพื่อจัดตั้งสถานีวิทยุ โทรทัศน์ในระบบ UHF^๑ ว่า เมื่อสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้รับการจัดสรรคลื่นความถี่ ในระบบ ยู เอช เอฟ แล้ว ย่อมถือได้ว่าคลื่นความถี่ดังกล่าวเป็นทรัพย์สินของสำนักงานปลัดสำนัก นายกรัฐมนตรี นอกจากนี้ ยังปรากฏข้อเท็จจริงตามคำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานปลัดสำนัก นายกรัฐมนตรีว่า กรมไปรษณีย์โทรเลขได้จัดสรรคลื่นความถี่ให้ในนามสำนักงานปลัดสำนัก นายกรัฐมนตรี และต่อมาสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในฐานะ “หน่วยงานเจ้าของ โครงการ” ก็ได้ประสานงานในการขอใบอนุญาตให้ดำเนินการบริการส่งวิทยุโทรทัศน์ตามมาตรา

^๑ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๖๐๑/๑๔๕ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖ ซึ่งสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (เรื่องเสร็จที่ ๕๔/๒๕๓๖)

๕^๒ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐ และใบอนุญาตอื่นๆ ที่จำเป็นตามพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ ให้แก่บริษัท สยาม อินโฟเทคเนมน์ จำกัด ซึ่งต่อมาได้แปรสภาพเป็นบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) เพื่อให้บริษัทฯ สามารถดำเนินการให้บริการสถานีวิทยุโทรทัศน์ตามที่กำหนดไว้ในสัญญาเข้าร่วมงานได้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) เห็นว่า เมื่อสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นเจ้าของคลื่นความถี่ ดังนั้น หากต่อมาสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีใช้สิทธิในการบอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ อันทำให้สัญญาสิ้นสุดลงแล้ว สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีย่อมมีสิทธิในการใช้คลื่นความถี่ดังกล่าวต่อไป

อย่างไรก็ตาม การดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคมและกฎหมายว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ กล่าวคือ ผู้ดำเนินการจะต้องขออนุญาตมี ไซ้ และตั้งสถานีวิทยุคมนาคมตามมาตรา ๖^๓ และมาตรา ๑๑^๔ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ และต้องขออนุญาตดำเนินการส่งวิทยุโทรทัศน์ตามมาตรา ๕^๕ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐ ด้วย เว้นแต่จะเป็น

---

^๒มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดส่งวิทยุกระจายเสียงหรือส่งวิทยุโทรทัศน์เพื่อให้บริการแก่สาธารณะหรือแก่ชุมชน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตให้ดำเนินการส่งวิทยุกระจายเสียงหรือบริการส่งวิทยุโทรทัศน์จากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

ฯลฯ

ฯลฯ

^๓มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใด ทำ มี ไซ้ นำเข้า นำออก หรือค้าซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคม เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

ในกรณีที่เห็นสมควร รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้เครื่องวิทยุคมนาคมบางลักษณะหรือเครื่องวิทยุคมนาคมที่ใช้ในกิจการบางประเภทได้รับยกเว้นไม่ต้องได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งทั้งหมดหรือเฉพาะแต่บางกรณีได้

^๔มาตรา ๑๑ ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งสถานีวิทยุคมนาคม เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

สถานีวิทยุคมนาคมต้องใช้ความถี่คลื่นให้ถูกต้องตามข้อบังคับว่าด้วยวิทยุคมนาคมตามภาคผนวกต่อท้ายอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยโทรคมนาคม

เพื่อให้การเป็นไปตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลขมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขการตั้งสถานีวิทยุคมนาคม และให้อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลขหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจควบคุมและกำหนดการใช้ความถี่คลื่นของสถานีวิทยุคมนาคมต่างๆ

ในกรณีที่เห็นสมควร รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้สถานีวิทยุคมนาคมที่ใช้ในกิจการบางประเภทได้รับยกเว้นไม่ต้องได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง

^๕โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

หน่วยงานที่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๕^๖ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๔ และตามมาตรา ๔^๗ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งการออกใบอนุญาตใด ๆ ตามกฎหมายดังกล่าวย่อมมีลักษณะเป็นการออกใบอนุญาตประกอบกิจการอันเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๘๐^๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

สำหรับกรมประชาสัมพันธ์เป็นหน่วยงานที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๕^๙ และมาตรา ๑๑^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคมฯ ประกอบกับกฎกระทรวงฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ และตามมาตรา ๔^{๑๑} (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ฯ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจึงอาจมอบหมายให้กรมประชาสัมพันธ์เป็นผู้ดำเนินการให้บริการส่งวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ ต่อไปได้โดยไม่ขัดต่อมาตรา ๘๐^{๑๒} แห่งพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

^๖มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ ไม่ใช่บังคับแก่

- (๑) กระทรวง ทบวง กรม
- (๒) นิติบุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

^๗มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช่บังคับแก่

- (๑) กรมประชาสัมพันธ์
- (๒) กรมไปรษณีย์โทรเลข
- (๓) กระทรวงกลาโหม
- (๔) กระทรวง ทบวง กรมอื่นใด และนิติบุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

แต่ในการดำเนินการให้บริการส่งวิทยุกระจายเสียงหรือบริการส่งวิทยุโทรทัศน์ ส่วนราชการหรือนิติบุคคลตามวรรคหนึ่งจะต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๕ (๒)

^๘มาตรา ๘๐ ในวาระเริ่มแรกที่มีการคัดเลือกและแต่งตั้ง กสช. หรือ กทช. แล้วแต่กรณี ยังไม่แล้วเสร็จ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข และเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นใดที่เกี่ยวกับการบริหารคลื่นความถี่ การจัดสรรคลื่นความถี่ การอนุญาต และการกำกับดูแลหรือการควบคุมการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ กฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคม กฎหมายว่าด้วยโทรเลขและโทรศัพท์ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง มีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติจนถึงวันพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๗๗ แต่ในระหว่างนั้นจะพิจารณาจัดสรรคลื่นความถี่ ออกใบอนุญาตประกอบกิจการ หรืออนุญาตให้ประกอบกิจการเพิ่มเติมไม่ได้

^๙โปรดดูเชิงอรรถที่ ๖, ข้างต้น

^{๑๐}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

^{๑๑}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๗, ข้างต้น

^{๑๒}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๘, ข้างต้น

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) มีข้อสังเกตว่า โดยที่เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับสัญญาที่มีต่อกัน ดังนั้น การที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจะเข้าไปดำเนินการใดๆ ต่อไป จึงควรตรวจสอบข้อสัญญาให้รอบคอบ รวมทั้งตรวจสอบข้อสัญญาเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินตามข้อ ๑๓ และเกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการตามข้อ ๑๕ ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ ที่กำหนดว่าหากมีข้อพิพาทหรือข้อขัดแย้งใดๆ อันเกี่ยวเนื่องกับสัญญา ให้คู่สัญญาแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการเพื่อทำการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทดังกล่าวด้วย

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จਾਲะ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๕๐